Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-05-19

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 7 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10630

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 19 ΜΑΪΟΥ 1890 ΑΡ. 277.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΤΥΦΛΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Ἐκ τινος ἐπιστολῆς, σταλείσης ἡμῖν παρ' ὁμογενοῦς πατριώτου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντος, πικρῶς καθαπτομένης τῆς διαγωγῆς τῶν Κυπρίων, ἥτις ἐν τῇ ἀρχῇ μάλιστα τῆς κατοχῆς, ἐχαρακτηρίζετο μόνον «ὡς τυφλή, ἄλογος καὶ ἐμπαθὴς ἀντιπολίτευσις, δοῦσα τὸ δικαίωμα πρὸς πάντας νὰ μὴ μᾶς πιστεύωσι, καὶ ὁσάκις τ' ἀληθῆ λέγομεν», ἀναγκαζόμεθα, πρὸς φωτισμὸν τούτου καὶ παντὸς ὁμόφρονος, νὰ ἐξηγηθῶμεν, διὰ μυριοστὴν ἴσως φορὰν, ποῦ ἔγκειται ἡ ἀντιπολίτευσις ἡμῶν, καὶ ὅτι ὁσάκις κατ' Ἄγγλων γράφωμεν ἢ παραπονηθῶμεν, πράττομεν τοῦτο, οὐχὶ διότι εἶνε ἑτερόφυλοι καὶ ἑτερόθρησκοι αὐτοί, οὐχὶ ὠθούμενοι ὑπ' ἐθνικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ κατόπιν πάντοτε μιᾶς δικαίας ἀφορμῆς.

Καὶ πρῶτον, ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ ἂν ἦνε κολακεία καὶ πρέπῃ διὰ τοῦτο νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν ἀγαπητὸν φίλον, ἐξαιροῦντα μετά τινος ἄλλου καὶ τὸ ἡμέτερον φύλλον, ὡς «μὴ παρασυρθὲν ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς τυφλῆς καὶ ἀλόγου ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων περιορισθὲν ἔν τινι μέτρῳ», ἀλλὰ, διαβεβαιοῦμεν αὐτὸν, ὅτι ἐπειδὴ ζῇ μακρὰν τῆς Κύπρου φρονεῖ ὡς φρονεῖ, νομίζων ψεύδη ἴσως καὶ ὑπερβολὰς ὅσα ἀναγινώσκει ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κύπρου. Ἴσως, μετά τινας μῆνας ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ὅτε τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ ἀνόητον ἔκφρασιν τῆς χαρᾶς μας διεδέχθη λύπη καὶ ἀπόγνωσις, ὅτε αἱ ἐλπίδες μας ὡς ἄλλος Ἴκαρος ἀπὸ τοῦ οὐρανίου ὕψους, εἰς ὃ ἀλόγως ἐπήρθησαν, κατερρίφθησαν εἰς Ἅδου κευθμῶνας, ἴσως, λέγομεν, τότε, ἐξεγερθὲν ζωηρότερον ἐν ἡμῖν τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ὡς πρὸς πολιτικὸν καὶ σωτήριον ἀστέρα ἀποβλέψαντες, ἐφάνημεν κατὰ τι ὑπερβολικοὶ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπερέβη τὸ μέτρον. Πλὴν ἀπό τινος, ὅτε ἐνεχρίθησαν καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ μέτρα εὐσχημότερα πρὸς δικαίαν καὶ ἔννομον παράστασιν τῶν δικαίων μας καὶ ἀπαίτησιν βελτιώσεως τῶν κακῶν κειμένων, περιωρίσθημεν κατὰ τοσοῦτον ὥστε, τῇ ἀληθείᾳ νομίζομεν ὅτι κατηντήσαμεν ἀγγλικώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν Ἄγγλων φιλελευθέρων.

Ἡ παραβολὴ, ἣν ποιεῖται ὁ ἀξιότ. φίλος τῆς παρούσης ἡμῶν καταστάσεως πρὸς τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν εἶνε δικαία. Οὐδεὶς ποτε Κύπριος σπουδάζων ἐμνήσθη τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἐπεθύμησε νὰ θέσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τὸν βάρβαρον ἐκεῖνον ζυγὸν, ὅσον καὶ ἂν ἐλαφρότερος ἐφαίνετο, μ' ὅλην τὴν βαρύτητα τῶν σημερινῶν φόρων καὶ τοῦ βαρυτάτου τρόπου τῆς εἰσπράξεως μέχρις ὀβολοῦ. Ἀλλὰ, ἁρμόζει εἰς ἡμᾶς, ἢ καταδέχονται οἱ Ἄγγλοι νὰ παραβάλλωμεν τὸν Μεχμέτην μετὰ τοῦ Τζιὸν καὶ νὰ ἀρκούμεθα, ἀπολαμβάνοντες παρὰ τοῦ Τζιὸν ὅσα ἀπελαμβάνομεν παρὰ τοῦ Μεχμέτ; Εἶνε δίκαιον ὑπὸ τοιαύτην Κυβέρνησιν τοῦ μᾶλλον φιλελευθέρου Κράτους, τῆς μᾶλλον ἰσχυρᾶς Δυνάμεως, τοῦ μᾶλλον πλουσίου καὶ πεπολιτισμένου ἔθνους, ν' ἀναφαίνηται ἐν σκιᾷ κἂν, καὶ ἐν τῷ νῷ ἔστω καὶ ὀλιγίστων Κυπρίων, ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις;

Καὶ ὅμως οἱ Κύπριοι, ὡς ἀπόδειξιν τῆς λογικῆς καὶ ἔμφρονος διαγωγῆς των ἔχουσι, τὸ ὅτι, τὰ παράπονά των ὅλα, τὴν παροῦσαν κατάστασίν των, τὸ κρίσιμον τῆς νῦν θέσεώς των ἐξαρτῶσιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας καὶ ἑπομένως ὑπαίτιον ὅλων τούτων θεωροῦσι καὶ πάλιν τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νεύματα ὅμως ὑπήκουσε τυφλῶς ἡ νῦν Κυβέρνησις, μὴ ὑπολογίσασα καλῶς τὰς συνεπείας. Εἶνε λοιπὸν «τυφλὴ ἀντιπολίτευσις» ἡ εἰλικρινὴς αὕτη ὁμολογία; Εἶνε «ἀνόητος καταφορὰ» ὡς γράφει ὁ ἔντιμος φίλος, ἢ ἐπιτυχὴς τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ διάγνωσις; Εἶνε «μεμψιμοιρίαι καὶ παράπονα ἄδικα» ἡ ἀπαίτησις τῆς βελτιώσεως ἢ τῆς ἐκλείψεως τῆς μοναδικῆς ταύτης πηγῆς τοῦ κακοῦ;

Οἱ Κύπριοι γνωρίζουσι καὶ δὲν κρύπτουσι τὸ αἴτιον τῆς καταστροφῆς των, δὲν δύνανται ὅμως καὶ νὰ ἄρωσι τοῦτο καὶ ἀπαιτοῦσι παρὰ τῆς ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεώς των τὴν ἰσχυρὰν ἐπιρροήν της πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἀκούουσι τὸ «ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ παρὸν ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τι ὡς πρὸς τοῦτο». Ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει δίκαιον χῶρον ἡ ὑπομονή; Ὅταν ἡ καταστροφὴ ἐπίκειται ἕνεκά τινος, κακῶς ἔχοντος, εἶνε δίκαιον νὰ ἀναβάλληται ἡ ἄρσις τούτου, μέχρι τελείας καταστροφῆς; Ὅταν ὁ ἰατρὸς βλέπει προχωροῦντα τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ γνωρίζει τὸ μέσον δι' οὗ θ' ἀναχαιτισθῇ, πρέπει νὰ ἀναβάλλῃ τὸ πρᾶγμα μέχρις οὗ ἀκουσθῇ τὸ «Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ;»

Ἰδοὺ ἡ ἀκριβὴς θέσις τῶν Κυπρίων καὶ ἰδοὺ τὰ ἀληθῆ παράπονά των. Πλησιάζουσιν εἰς τὸν θάνατον, γνωρίζουσι τὸ σωτήριον φάρμακον καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ταχθεὶς πρὸς θεραπείαν των ἰατρὸς, ἀπαιτοῦσι τὴν λῆψιν τούτου καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπαντᾷ ὅτι «δὲν σκέπτεται περὶ τούτου».

Τί ἐζητήσαμεν νὰ γείνῃ πρὸς ἀπαλλαγὴν πολλῶν κακῶν ἐχόντων καὶ δὲν παρουσιάσθη ἐνώπιόν μας ὡς εἰδεχθὲς φάσμα ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας; Τί δύναται νὰ γείνῃ ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς μας ὅταν τὸ πᾶν δαπανᾶται εἰς τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας; Καὶ ποία ἄλλη χώρα ἢ νῆσος στερεῖται ὅλων τούτων καὶ ἀρκεῖται παραπονουμένη καὶ εὐσχήμως παρακαλοῦσα καὶ αἰωνίως παρακαλοῦσα; Ἄρα οἱ Κύπριοι, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἄρσιν τῆς πηγῆς τῶν κακῶν προσπαθοῦσι νὰ ἄρωσι καὶ τὰ κατὰ τῶν Ἄγγλων παράπονα.

Ταῦτα πρὸς τὸν ἔντιμον καὶ λίαν, ἄλλως, φιλοπάτριδα φίλον καὶ τοὺς ὁμόφρονάς του.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Πράγματι, ἐάν τις κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν καλλιεργίαν τῆς Μουσικῆς, ἐξενέγκῃ τὰς περὶ τῆς ἡμερότητος τῶν ἠθῶν ἡμῶν, τῆς καλλαισθησίας καὶ τῆς πρὸς πᾶν ὡραῖον, καλὸν, ἐξευγενιστικὸν καὶ προοδευτικὸν κλίσεως ἡμῶν κρίσεις του, δυσμενεῖς μὲν αὗται ἔσονται πρὸς πᾶσαν ἄλλην τῆς νήσου πόλιν, δυσμενέσεραι ὅμως διὰ τὴν Λεμησσὸν, ἥτις ἀναλόγως τῆς πρὸς τὰ ἄλλα προόδου της, ὤφειλε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ κάμῃ ἓν τοὐλάχιστον βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἡ Μουσικὴ εἶνε μία τῶν ὡραίων ἐκείνων τεχνῶν ἢ μᾶλλον ἐπιστημῶν. ὧν ἐξασκουμένων, ἡ ὠφέλεια καὶ ἡ τέρψις διασκορπίζεται, γινομένη κτῆμα πολλῶν, εἶνε δὲ μία ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων ἐπιστημῶν, αἵτινες, τελειοποιηθεῖσαι, μόνον ὠφέλειαν παρέχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ βλάβην, ἐνῷ πολλαὶ ἄλλαι ἐπιστῆμαι, διατελοῦσαι εἰσέτι εἰς κατάσασιν νηπιότητος, δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ ἔχωσιν ὡς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν προσὸν μόνην τὴν ὠφέλειαν, γινόμεναι πολλάκις πρόξενοι ἀνεπανορθώτων βλαβῶν.

Ἡ Μουσικὴ, ὑπαγομένη εἰς τὴν τάξιν τῶν ὡραίων τεχνῶν, κατώρθωσε διὰ τῆς θαυμασίας πλοκῆς καὶ πολυπλόκου συνδυασμοῦ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων τόνων, τῶν ἀπειραρίθμων καὶ δι-

αφόρων παραλλήλων τῇ εὐρείᾳ ποιήσει ρυθμῶν καὶ τροπῶν, γενῶν καὶ κλιμάκων νὰ ῥθάσῃ εἰς ὕψος ἐπιστήμης, καὶ δὴ ἐπιστήμης, ἥτις μόνη ἐξ ὅλων ἔχουσα τὸ ἀναφαίρετον προσὸν τῆς μετὰ τῆς ψυχῆς σχέσεως, ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων, διαθέτουσα κατὰ βούλησιν τὰς διαθέσεις των. Αὐτὴ καὶ μόνη κέκτηται τὴν θαυμασίαν καὶ μυστηριώδη δύναμιν νὰ διεγείρῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων τὴν χαράν, τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἐξημέρωσιν, τὴν δυσθυμίαν, τὴν ὀργήν. Ὁ ἦχος τῆς Μουσικῆς εἶνε τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα ὅπερ συνδέει καὶ τίθησιν εἰς συνάφειαν τὸν ποιητὴν μετὰ τοῦ ἀκροατοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ὅμως, ὑποτάσσει πάντοτε καὶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ψυχὴν τοῦ δευτέρου πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ πρώτου. Ὁ μουσουργὸς εἶνε τὸ ἀντικείμενον φωτογραφικῆς μηχανῆς, τὸ μουσούργημα εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ διὰ τοῦ ὠτὸς, ὡς φακοῦ, εἰσερχόμενον, ἀποτυποῖ ἐπὶ τοῦ ἀκροατοῦ, ὡς ἐπὶ τῆς εὐαισθήτου πλακός, μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ λεπτομερείας τὸ ἀντικείμενον.

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο προτέρημα, ὅπερ οὐδεμία ἄλλη τέχνη ἢ ἐπιστήμη κέκτηται, τοσούτῳ θαυμασιώτερον καθίσταται, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ ἐπενέργεια αὕτη, ἡ ἐπιβολή, ὡς εἰπεῖν, αὕτη τῶν διαθέσεων τοῦ μουσουργοῦ εἰς τὸν ἀκροώμενον, ἐκτελεῖται καὶ ὅταν ὁ ἀκροατὴς δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν καὶ ὁ μουσουργὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἡμερότητα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγριοι ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα, ἀπεδείχθη πλειστάκις ὅτι αἰσθάνονται τὴν σωτήριον, ἔξιν ὅτε, καὶ ἐξημερωτικὴν ἐπενέργειαν τῆς θαυμασίας ταύτης τέχνης, τῆς ψυχικῆς, ὡς εἰπεῖν, ταύτης ἐπιστήμης.

Δὲν ἐνθυμούμεθα τίς τῶν ἱεραποστόλων εἶπέ ποτε, «ὅτε μοι τὴν μουσικὴν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ σᾶς κατεδαφίσω τὰ δικαστήρια» καὶ εἶνε ἀληθέστατον. Διὰ τῆς Μουσικῆς θὰ προυτίμαζε τὰς ψυχὰς, καθαίρων ταύτας τῶν ἀγρίων ἐνστίκτων, ὡς ἀπὸ ζιζανίων, καὶ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου θὰ ἐνέσπειρε τὴν πρὸς τὰ καλὰ ἔργα καὶ τὰς ἀρετὰς ροπήν. Τούτου λοιπὸν ἕνεκεν τιμᾶται καὶ καλλιεργεῖται ἡ Μουσικὴ παρὰ πᾶσι τοῖς εὖ ἠγμένοις λαοῖς καὶ ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν μέσων πρὸς λέπτυνσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς καὶ μόρφωσιν θεωρεῦσιν.

Ἀλλ' ἐν Κύπρῳ, ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὴν ὡραίαν ταύτην τέχνην διεδόθη καὶ περιωρίσθη μόνον ὡς μὴ ὤφελε καὶ ἐν λίαν περιωρισμένῳ κύκλῳ παρὰ τῷ ὡραίῳ φύλῳ, τῷ ἄλλως τε καὶ ἄνευ ταύτης εὐαισθητοτέρῳ τῶν ἀνδρῶν, εὐγενεστέρῳ καὶ λεπτοτέροις αἰσθήμασι πεπροικισμένῳ. Διὰ τοὺς ἄνδρας ἡ μουσικὴ εἶνε «τὸ μὴ μοῦ ἅπτου».

Ἡ Λάρναξ μόνη ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῆς Μουσικῆς ἔδειξε τὴν πρωτοβουλίαν, σχηματίσασα ἤδη φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν, ἥτις, παιανίζουσα τακτικῶς εἰς δημοσίας τῆς πόλεως θέσεις, οὐ μικρὸν τέρπει καὶ ὠφελεῖ τοὺς πολίτας. Ἤδη ὁ πρώην διδάσκαλος τοῦ θιάσου ἐκείνου εὑρίσκεται ἐνταῦθα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλ' ὀλίγοι εἰσέτι ἐνεγράφησαν ὡς μαθηταὶ, εἰς οὓς ἤρξατο ἡ θεωρητικὴ παράδοσις. Προτρέπομεν τοὺς νέους τῆς πόλεως μας καὶ πάσης ἄλλης τῆς νήσου πόλεως νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὡραίας ταύτης τέχνης, ἔζωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε θὰ μετανοήσωσι διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐν πλείσταις περιστάσεσιν ἐν τῷ μεσῷ πικριῶν καὶ θλίψεων τούτῳ βίῳ θ' ἀναμνησθῶσιν εὐγνωμόνως τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νὰ κάμωσι κτῆμά των τὴν ὡραίαν παυσίλυπον ταύτην τέχνην.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΟΡΑΣ»

Διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀξιολόγων ἐφημερίδων ἠγγέλθη ἤδη ὅτι προτιθέμεθα ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου νὰ ἱδρύσωμεν ἐν Κύπρῳ ἰδιωτικὸν ἐμπορικὸν Λύκειον. Μέλλοντες δὲ μετ' οὐ πολὺ νὰ δημοσιεύσωμεν, καθ' ἃ ὑποσχόμεθα τὸν κανονισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Λυκείου, εὔλογον ἐκρίναμεν, πρὶν ἢ εἰς τοῦτο προβῶμεν, ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸ φιλόμουσον τῶν Κυπρίων Κοινὸν, ὀλίγα τινὰ νὰ εἴπωμεν, ἵνα τόν τε σκοπὸν τοῦ Λυκείου σαφῶς μηνύσωμεν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐγκαθιδρύσεως σύναμα ὁρίσωμεν.

Σκοπὸς τοῦ Λυκείου εἶνε ἡ κατὰ τὰ πάτρια ἑλληνοπρεπὴς καὶ χριστιανικὴ ἀγωγὴ καὶ παίδευσις τῶν ἐν αὐτῷ παιδευομένων νέων· ἡ διὰ τῆς διδασκαλίας πλήρους σειρᾶς ἐμπορικῶν μαθημάτων προσήκουσα μόρφωσις ἐμπόρων καὶ ἡ ὅσον ἔνεστιν ἐντελεστέρα ἐκμάθησις τῶν ἐν μείζονι χρήσει ξένων γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς.

Ἡ ἔλλειψις ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν ἄλλοις ὁμοίοις τόποις τοιούτων σχολῶν, ἐν αἷς πρώτιστον μάθημα εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, εἶνε σπουδαιοτάτη καὶ ἐπιβλαβεστάτη· διότι ἕνεκα ταύτης οἱ φιλόστοργοι καὶ φιλόμουσοι γονεῖς οἱ κηδόμενοι τῆς παιδεύσεως τῶν παίδων αὐτῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ μορφώσωσιν αὐτοὺς ὁπωσδήποτε καὶ νὰ καταστήσωσιν ἱκανοὺς νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ πρακτικοῦ βίου, εἴθ' ὡς ἔμποροι εἴθ' ὡς ὑπάλληλοι δημοσίων θέσεων συμφώνως τοῖς παροῦσι καιροῖς, ἀναγκάζονται ἑκόντες ἄκοντες μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι δημοσίων φιλολογικῶν σχολῶν νὰ ἐκπέμπωσιν αὐτοὺς μακρὰν αὐτῶν ἐν ἡλικίᾳ εὐπλάστῳ καὶ εὐολισθήτῳ εἰς ἁμαρτήματα, ἐν τῇ γεφύρᾳ οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἠθικοῦ βίου, εἰσάγοντες εἰς Σχολὰς ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλώσσων, ἐν αἷς πᾶσα χριστιανικὴ παίδευσις δεινῶς περιφρονεῖται, ἡ δ' ἑλληνικὴ γλῶσσα οὐδεμιᾶς ἐπιμελείας τυγχάνει καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ ἑλληνοπρεπὴς ἀγωγὴ εἶνε ὅλως ξένη.

Ἐκεῖ δὲ οἱ παῖδες συνδιδασκόμενοι καὶ συνδιαιτώμενοι μετὰ παντοπαδῶν, πᾶν ὀθνεῖον καὶ ἀλλότριον εὐκόλως μιμοῦνται καὶ ἀσπάζονται, τὴν δ' ἑλληνικὴν γλῶσσαν οὐκέτι διδασκόμενοι, ἀπομανθάνουσι ταχέως, συναποβάλλοντες μετ' αὐτῆς καὶ τὴν φύσει ἑλληνικὴν αὐτῶν ἀνατροφήν. Καὶ τί τούτου φυσικώτερον; Ἐνσκιρρουμένης δ' ὁσημέραι ἐν ταῖς εὐμαλάκτοις καὶ ἁπαλαῖς αὐτῶν ψυχαῖς τῆς ψευδοῦς καὶ ἐπιπλάστου ἐκείνης μαθήσεως, ἀποσβήνεται καὶ ἐξαφανίζεται πᾶν ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν αἴσθημα, οὗπερ ἀναπόφευκτον ἐπακολούθημα εἶνε ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάπτωσις. Τὸ κακὸν εἶνε μέγιστον καὶ ὀλεθριώτατον ἀλλὰ κακῇ μοίρᾳ ἀληθὲς, ἀλήθεια δὲ πικροτάτη· εἶνε τῷ ὄντι λυπηρότατον καὶ μόνοι οἱ σιδηρᾶν ἢ λιθίνην καρδίαν ἔχοντες καὶ ὀλιγώρως πρός τε τὴν θρησκείαν καὶ πρὸς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔθνους ἔχοντες δύνανται νὰ φαίνωνται πρὸς τοῦτο ἀνάλγητοι. Ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀναπόδραστος ἀμελλητὶ νὰ μεριμνήσωμεν καὶ πᾶσαν νὰ καταβάλωμεν σπουδὴν ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τοῦ φοβεροῦ τούτου κακοῦ. Οὐκέτι καιρὸς ἀναβολῆς, οὐκέτι καιρὸς ὀλιγωρίας. Δραξώμεθα μετὰ προθυμίας τοῦ βαρέος τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐγενείας φορτίου καὶ ἀπὸ τούτου ἐχόμενοι ἐπὶ ταύτην ὡς ἐπὶ τὸν πολικὸν ἀστέρα ἀτενίζωμεν, ἰσχυρῶς ἀποδιοπομπούμενοι καὶ ἀποστέργοντες τὸν ψευδῆ πολιτισμόν. Ταῦτα δὲ λέγοντες μηδαμῶς ὑποληφθῶμεν ὅτι ἀποῦμεν πάσας τὰς τῶν ξένων σχολὰς τοιαύτας· ὁ λόγος ἡμῶν ἀποβλέπει εἰς τὰς σχολὰς ἐκείνας τὰς τοῦ πονηροῦ κόμματος, τὰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπιδιωκούσας, τὸν προσηλυτισμὸν, οὗ ἕνεκα ἀντ' εὐτελεστάτης ἀμοιβῆς ἀναλαμβάνουσι τήν τε διατροφὴν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ἑτεροδόξων μαθητῶν, ὅπερ ἱκανῶς ἐπαγωγόν ἐστι δέλεαρ. Μακρὸν περὶ τούτου ἠδύνατό τις νὰ ποιήσηται λόγον, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ νομίζομεν πλεονάζον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν ἀσύμφορον.

Ἀλλὰ θὰ δυνηθῶμεν ἄρά γε ἡμεῖς νὰ θεραπεύσωμεν, δι' ὧν ἐπαγγελλόμεθα, τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐν Κύπρῳ ἔλλειψιν; Δύσκολον τὸ ἐρώτημα, πολλῷ δὲ δυσκολωτέρα ἡ ἀπόκρισις. Εἶνε ἀναντίρρητος ἀλήθεια ὅτι ἡ σύστασις καὶ ἐντελὴς διοργάνωσις σχολῆς τοιοῦτον προτιθεμένης σκοπὸν εἶνε ἔργον μέγα, ἔργον βαρὺ, ἔργον δυσχερέστατον διότι καὶ ἠθικῶν κεφαλαίων σπουδαιοτάτων καὶ χρηματικῶν οὐκ ἀσημάντων χρῄζει.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δὲν εἴχομεν ἄδικον ὅτε ἐγράφομεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς παραχώρησιν ἐπὶ δεκαετίαν τῶν ἡμίσεων ἀποβαθρικῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν Δῆμον Λεμησσοῦ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαράν μας πρὶν ἢ ἴδωμεν ἐπικυρωμένον τὸ νομοσχέδιον. Ἰδοὺ ὅτι διὰ διαγγέλματός του ἡ Α. Ἐξ. Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἀγγέλλει ὅτι δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ ταῦτα, «διότι τὰ ἀποβαθρικὰ ἀποτελοῦσι μέρος τῶν γενικῶν εἰσοδημάτων τῆς νήσου καὶ διότι ἡ Λεμησσὸς εἶνε πόλις δημαρχουμένη καὶ δύναται νὰ φροντίσῃ ἐξ ἰδίων περὶ τῶν ἀναγκῶν της».

Ἔληξε λοιπὸν καὶ αὐτὴ ἡ σύνοδος τοῦ νομοθετικοῦ μὲ μόνον ἀποτέλεσμα ἓν μέγα μηδενικόν. Τὰ ψηφιζόμενα δὲν ἐπικυροῦνται, τὰ μὴ παραδεχόμενα ἐπιβάλλονται. Πότε θὰ λήξῃ ἆρά γε αὐτὴ ἡ κωμῳδία,

* * *

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐκκλησίας Ἐπιτροπὴ καταγίνεται ἤδη εἰς τὰ ἀναγκαῖα προκαταρκτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα εἴθε νὰ ἐξομαλισθῶσι πρὶν μᾶς καταλάβῃ ὁ χειμών. Πολλαὶ σκέψεις καὶ συζητήσεις γίνονται περὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος. Καθ' ἡμᾶς ὁ ἐν Λευκωσίᾳ Ἄγγλος ἀρχιτέκτων κ. Οὐίλλιαμς εἶνε ὁ παντῶν καταλληλότατος, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν κατορθωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς Κύπρον ἱκανώτερος τούτου ἄνευ μεγάλων θυσιῶν. Οἱ διατεινόμενοι ὅτι δὲν ἔχει πεῖραν εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς ρυθμοὺς λησμονοῦσιν ὅτι ἡ Γεκτονικὴ ἔχει βάσιν καὶ τοὺς Βυζαντινοὺς ρυθμοὺς καὶ ὅτι ἡ διδασκαλία της ἀκριβῶς συνίσταται εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ ὅλους τοὺς διαφόρους ρυθμοὺς καὶ σχήματα. Αἱ ἀνοικοδομήσεις Ἐκκλησιῶν εἶναι τόσον σπάνιαι, ὥστε ἀποροῦμεν ἄν τις ἄλλος ἀρχιτέκτων, κτίσας μίαν ἴσως καθ' ὅλον τὸν βίον του ἢ καὶ οὐδεμίαν Ἐκκλησίαν ποίαν εἰδικότητα κέκτηται. Ἔμπειρος καὶ καλὸς ἀρχιτέκτων εἶνε ὁ πολλὰ κτίρια κτίσας, διότι ὁ ρυθμὸς δὲν ἔγκειται εἰς τὰ θεμέλια.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἐνταῦθα εὑρισκόμενος Ἄγγλος Ἀρχιτέκτων, ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν θέσιν τοῦ χώρου, τὴν ἐργασίαν τῶν Κυπρίων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, τὴν δύναμιν καὶ ποιότητα τῆς ὕλης, καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς τὸ νὰ σχηματίσῃ καὶ δώσῃ τὸ ἁρμόζον σχέδιον, καὶ νὰ προϋπολογίσῃ ἀκριβῶς καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας—ὡς φημίζεται ἐπὶ τοῦτο ὁ Ἀρχιτέκτων οὗτος—τὴν δαπάνην τοῦ ὅλου ἔργου. Τὸ σπουδαιότερον δὲ πάντων εἶνε ὅτι ἡ ἀνοικοδόμησις, θὰ τυγχάνῃ τῆς ἑκάστοτε ἐπιβλέψεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν Κύπρῳ διαμένοντος ἀρχιτέκτονος καὶ μάλιστα κατὰ τὰ δύσκολα ἔργα, ὡς τὸν θόλον καὶ ἄλλα, ἐνῷ εἷς ἐξωτερικὸς καλὸς Ἀρχιτέκτων θὰ δώσῃ μόνον τὸ σχέδιον καὶ οὐδὲν πλέον· τίς οἶδε δὲ ἂν ὁ ἐφαρμοστὴς τοῦ σχεδίου δὲν ἤθελε διαπράξῃ σφάλματα ἀνεπανόρθωτα. Ἀπέναντι λοιπῶν τῶν πλεονεκτημάτων ταύτων καὶ τῆς τοσαύτης φήμης ἧς ἀπολαύει ὁ Ἄγγλος οὗτος, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ νὰ μὴ ζητηθῇ ἡ γνώμη του, διατὶ νὰ μὴ ἐρωτηθῇ, ὡς γνωρίζομεν δὲ μετὰ θετικότητος ἔχει τόσην εἰλικρίνειαν ὁ ἄνθρωπος ὥστε θ' ἀπαντήσῃ ἂν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, καθ' ἃ προανηγγέλθη, τὰ ἐγγραφέντα μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἡ Ἰσότης» συνῆλθον ἐν τῇ εὐρυχώρῳ τοῦ Ἀναγνωστηρίου αἰθούσῃ, καὶ προεδρεύοντος τῆς συνελεύσεως, κατ' ἀπαίτησιν τῶν μελῶν, τοῦ κ. Γ. Μαλληκίδου, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' αὐτοῦ προταθὲν σχέδιον καταστατικοῦ, ἐτροποποιήθη κατ' ἄρθρα καὶ ἐνεκρίθη διὰ πλειοψηφίας ὡς κανονισμὸς τοῦ σωματείου. Κατόπιν τὰ μέλη προέβησαν εἰς τὴν διὰ ψήφου ἐκλογὴν τῆς ἑπταμελοῦς ἐφορευτικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ἥτις συνίσταται ἐκ τῶν ἑξῆς κ. κ. Γ. Μαλληκίδου προέδρου, Χ. Παυλίδου, Α. Κ. Παλαιολόγου, Π. Ν. Λανίτου, Γαβριὴλ Καλογιάννη, καὶ Σ. Χουρμουζίου ἀντιπροέδρου. Τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἀνέβησαν ἤδη εἰς τὸν ἀριθμὸν 150.

* * *

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ ζωοκλοπαὶ ἀνὰ τὰ διάφορα τῆς Ἐπαρχίας μας μέρη ἀνῆλθον εἰς βαθμὸν ὕψιστον. Οἱ ζωοκλόποι, ἀκούσαντες φαίνεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἱδρύονται ἀνὰ τὰ χωρία οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ, προσπαθοῦσι ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Νὰ πιστεύσωμεν ἆρά γε ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ τελευταῖα λακτίσματα τῆς ἀγωνιώσης ἐξουσίας των;

* * *

Τελουμένων αὔριον τῇ 1η μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΕΛΠΙΝΙΚΗΣ Μ. ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ

καὶ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΥ,

παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας σας.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμησσῷ 18)30 Μαΐου 90.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ.
Δ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ.

* * *

Τὸ ἐπὶ 8 ἡμέρας συνεδριάσαν ἐν τῇ πόλει μας κακουργιοδικεῖον, ἐξεδίκασε τὰς ἑξῆς 18 δίκας.

1. Γιωργῆς παπᾶ Βασίλη ἐκ Φασούλλας κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 τουφεκίου ἠθωώθη.

2. Ἀπτουλλᾶς Τζιπραὴλ ἐκ Λεμησσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ χρυσῶν κοσμημάτων κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ 10 σελ. ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

3. Χ'' Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἐξ Ἁγ. Ἀμβροσίου ὅτι ἐμαχαίρωσε ἐκ προθέσεως νὰ φονεύσῃ δύο ἄλλους κατεδ. εἰς 10 ἔτη φυλάκισιν μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων.

4. Πακὴτ Ἀπτουλλᾶ ἐξ Ἐπισκοπῆς κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ δύο ὄνων κατεδικάσθη εἰς 2 ἔτη φυλάκισιν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

5. Τζιόρτζ Ρόπερτζ στρατ. ἄγγλος κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἀργυροῦ ὡρολογίου κατεδικάσθη εἰς 9 μῆνας φυλάκισιν.

6. Γιαννῆς χ'' Μαρκουλῆ ἐξ Ἁγ. Φυλάξεως κατηγορ. ἐπὶ πλαστογραφήσει καὶ χρήσει πλαστογραφημένου ἐγγράφου κατεδικάσθη εἰς 2 ἔτη φυλάκισιν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

7. Ἰσοὺφ Μεχμὲτ Ὀνπασῆς κατηγορ. ἐπὶ καταχρήσει δημοσίων χρημάτων κατεδικάσθη εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν καὶ πρόσιμον 3-7-6, εἰς ἀποζημίωσιν 13-10-5 1)2 καὶ τὰ ἔξοδα·

8. Γιωργάκης καὶ Ἀρέσης Παναγῆ ἐκ Κορφῆς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ὄνου ἠθωώθησαν.

9. Ἠλίας χ'' Σαββᾶς καὶ Ριφὰτ Μεχμὲτ ἐκ Λεμησσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ ἑνὸς λέβητος ὁ μὲν Ριφὰτ Μεχμὲτ ἠθωώθη ὁ δὲ Ἠλίας κατεδικάσθη εἰς 3 μῆνας φυλάκισιν.

10. Χαράλαμ. Γιωργῆ ἐξ Ὁμόδους καὶ Γιαννῆς Χαράλαμ. ἐκ Κάτω Πλατρῶν κατηγορ ὅτι εἰσέδυσαν ἔν τινι οἰκίᾳ διὰ ῥήξεως ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς μιᾶς ἡμιόνου καὶ δύο βοῶν, ὁ πρῶτος κατεδ. εἰς 3 ἔτη φυλάκισιν καὶ ὁ δεύτερος εἰς 5 καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

11. Πεσὴμ Ὁμὲρ ἐκ Μαθηκολόνης κατηγ. ὅτι ἐν γνώσει του ἔλαβε κλοπιμαῖα βόδια κατεδ. εἰς 5 ἔτη καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

12. Χαττιτζιὲ Σαλὴχ καὶ Χαράλαμ. Χριζοδούλου ἐκ Λεμησσοῦ κατηγ. ἐπὶ κλοπῇ ἀλεύρου καὶ κλεπταποδοχῇ ἡ πρώτη ἠθωώθη καὶ ὁ δεύτερος εἰς 3 ἔτη φυλάκισιν.

13. Μεχμὲτ Κασοὺμ ἐκ Λεμησσοῦ κατηγ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 2 ἀρνίων κατεδ. εἰς 1 ἔτους φυλ. ἀποζημ. 1-3-0 καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

14. Ττοφῆς Μεχμὲτ ἐξ Ἁγ. Θεράποντος κατηγ. ἐπὶ κλοπῇ αἰγῶν κατεδ. 1 χρόνου φυλάκισιν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

15. Μιχαὴλ Θεοδωρῆ ἐξ Ἁγ. Τύχωνος κατηγ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 ἀρνίου κατεδ. εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν.

16. Χριζοφῆς χ'' Γιάννη ἐξ Ἀπεζιᾶς καὶ Γιαννῆς Τταϊφούρη ἐκ Μεσαγειτονιᾶς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ δαμαλιῶν, ὁ πρῶτος ἠθωώθη ὁ δεύτ. εἰς 1 χρόνον φυλ. καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

17. Ττουλῆς Ἠαντελῆ καὶ Παντελῆς Δημήτρη ἐκ Δωρᾶς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἡμιόνου ἠθωώθησαν.

18. Χριζοφῆς Ἰωάννου ἐκ Δωροῦ καὶ Στυλιανὸς Χριζοφῆ ἀπὸ Μονάγρι κατηγ. ἐπὶ κλοπῇ 3 ὄνων κατ. εἰς 7 ἔτη φυλ. καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

---

†

Μονογενὴς θυγάτηρ, χάριεν καὶ τερπνὸν ἀγγελάκι—

Η ΣΑΠΦΩ ΠΕΤΡΟΥ Χ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

παθοῦσα ἕνεκα προώρου ἀναπτύξεως τοῦ ἐγκεφάλου, ὑπὸ μηνιγγίτιδος καθ' ἣς οὐδὲν ἴσχυσεν ἡ ἐπιστήμη ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος, τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν βυθίσασα εἰς πένθος ἄφατον γονεῖς καὶ συγγενεῖς, οἵτινες μόνην ἐκείνην εἶχον παρηγορίαν καὶ εἰς μόνην, τὴν θέαν ἐκείνης ἠσθάνοντο πᾶσαν χαράν. Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ ἐπιχύσῃ εἰς τὸ δεινὸν τοῦτο τραῦμά των βάλσαμον παρηγορίας.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 49 ἀριθμοῦ.

Ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος.—Ἡ καταγωγὴ καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.—Ζήκου Ρώση Μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεισμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεισμοῦ (συνέχεια).—Οἰκοδομοῦσιν ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὑπὸ Ἠλία Μαϊμαρίδου ἰατροῦ.—Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὑπὸ Γρ. Γώγου ἀρχιμανδρίτου.—Πῶς γίνεται ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ κλήρου.—Ἡ ἀνάγκη τῆς προσευχῆς, ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀβαίνη ἀρχιμανδρίτου.—Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.—Ἀλήθειαι, ὑπὸ Θ. Κόντη.—Κανονισμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συλλόγου «Ἱερὸς Σύνδεσμος».—Θρησκευτικὴ κίνησις.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 4 τεύχους.

Ἀρχαιολογικὰ καὶ οἰνολογικά.—Κοινωφελῆ μαθήματα.—Ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῆς ὀταφίδος φόρου ἐν Ἀγγλίᾳ.—Οἱ οἶνοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.—Περὶ βάμβακος.—Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ οἰνοποιοῦ.—Περὶ τῆς Καρύας.—Εἰδικὴ ξυλογνωσία.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 17 ἀριθμοῦ.

Γεωλογία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου μετὰ δύο εἰκόνων.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ὀρ. Δαλεζίου.—Περὶ γαλβανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.—Νέα ἐξήγησις τῶν ἡμερησίων μεταβολῶν τῆς βαρομετρικῆς στήλης ὑπὸ Δ. Κ.—Τὸ ὑδραγωγεῖον του Ἁγίου Δημήτρου.—Χρονικά. Τὰ τηλεῴωνα ἐν Εὐρώπῃ.—Νέοι τηλεσκοπικοὶ πλάνητα.—Συσκευὴ προαγγέλλουσα τὰς πυρκαϊάς, ὑπὸ Κ. Ζ.—Ἀλληλογραφία.

Περιεχόμενα τοῦ 18 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ ΗΛΙΟΥ ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—(Ἡ μυθολογία τῶν ἑλλήνων· ὁ ἥλιος ἄτομον τοῦ γαλαξίου· ἀπόστασις, ὄγκος καὶ βάρος αὐτοῦ· μετὰ δύο εἰκόνων).—Ἑταιρία τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρείου ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βάλβη.—Περὶ τῆς καταλλήλου σκυροστρωσίας τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Γ. Χατζηκυριακοῦ.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ο. Δαλεζίου.—Περὶ Γαλβανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Λονδῖνον, 18.—Διαψεύδεται ἐπισήμως ἡ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» δημοσιευθεῖσα εἴδησις περὶ ὁριστικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας, ἥτις μεγάλην συγκίνησιν προὐξένησε παρὰ τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ.

Κωνσταντινούπολις, 20.—Ἕνεκα προσφάτου λόγου τοῦ κ. Κρίσπη ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, λαμβάνει αὐθεντίαν ἡ φήμη ὅτι ἡ Ἰταλία σκέπτεται νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον Κρήτην.

—Καὶ δευτέραν διακοίνωσιν ἐπέδωκεν ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία ἐξαιτουμένη τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν τῶν ρώσσων ὑπηκόων καθυστερουσῶν δόσεων.

—Κατ' αὐτὰς ἰθαγενεῖς τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτὶς τῶν Σομαλῆ ἔσφαξαν τὸ πλήρωμα τοῦ ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ «Βόλτα». Μέχρι τοῦδε ἀσαφεῖς εἰδήσεις μεταδίδοντο περὶ τοῦ συμβάντος τούτου, ἀλλ' ἤδη ἐπιστολαὶ ἐξ Ἄδεν παρέχουσι λεπτομερεῖς πληροφορίας. Κατὰ τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, ἅμα ὁ ὕπαρχος Ζαβάγλης ἀπεβιβάσθη μετὰ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν ξηρὰν ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ μοιάρχου τῆς χώρας ἐκείνης ἂν ἦτο Γερμανὸς, διότι, φαίνεται, οἱ ἰθαγενεῖς αἰσθάνοντο ἄσπονδον μῖσος πρὸς τοὺς γερμανούς. Ὁ Ζαβάγλης ἀπήντησεν ὅτι ἦτο Ἰταλὸς, ὅτι μετέβαινεν ἐκεῖ ὡς φίλος καὶ ὅτι μάλιστα ἐκόμιζε δῶρα πρὸς αὐτὸν, παρεκάλεσε δὲ τὸν μοιάρχην νὰ στείλῃ μεγάλην λέμβον ὅπως λάβῃ τὰ δῶρα ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ. «Παραμείνατε, εἶπεν οὗτος, θὰ τὴν στείλω». Τότε στραφεὶς πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, οἵτινες εὑρίσκοντο εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἐποίησε σύνθημά τι καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως. Μετ' οὐ πολὺ οἱ ἰθαγενεῖς ὁρμήσαντες κατὰ τῶν ἰταλῶν ἔσφαξαν αὐτούς.

Δίκη Πανίτσα.

Σοφία, 20.—Τὸ στρατιδικεῖον συνῆλθε τῇ ἑννάτῃ ὥρᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ταγματάρχου Δραγδαρέβσκη. Πλῆθος πολὺ συνέρρευσε, παρίσταντο δὲ οἱ γραμματεῖς ἁπάντων τῶν διπλωματικῶν πρακτορείων. Μετὰ μακρὰς συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἐγείρει πολλοὶ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως, τοῦ ζητήματος τούτου ὑποβληθέντος ἄνευ ἀποτελέσματος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τὸ στρατοδικεῖον ἐκηρύχθη ἀρμόδιον καὶ ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησε.

Ἐν ταῖς πρὸς ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Χρόνου» τῆς Πετρουπόλεως ἀποκαλύψεσιν αὐτοῦ, ὧν περιλήψιν παραθέτομεν ἤδη, ὁ Βίσμαρκ πλὴν τῶν ρωσσογερμανικῶν σχέσεων ἐποίησε καὶ πλείστας ἄλλας σοβαρωτάτας δηλώσεις. Οὕτω κατὰ μὲν τῆς Ρωσσίας ἠναγκάσθη λέγει νὰ προβῇ εἰς τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν συμμαχίαν βλέπων ὅτι ὁ Γορτσακὼφ μέγαν γενόμενον αὐτὸν ἤρξατο πανταχοῦ ἀντιπολιτευόμενος καὶ ὅτε ὁ Βίσμαρκ εἰργάζετο ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, ὅσον ἠδύνατό ποτε Γερμανός τις νὰ φανῇ Ρῶσσος. Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἶπεν οὔτε ἡ Ρωσσία οὔτε ἡ Αὐστρία ἐδικαιοῦντο νὰ προσδοκῶσιν ἵνα ὁ Βίσμαρκ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἐκείνων. Κατὰ τοῦ συνοικεσίου τοῦ Βάττεμβεργ μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Βικτωρίας ἠναντιώθη, διότι ὁ πρίγκηψ ὑποψήφιος τῆς Ρωσσίας γενόμενος, ἐφάνη ἀκολούθως ἄπιστος πρὸς αὐτήν. Ὁ Βίσμαρκ ἐδήλωσε πρὸς τούτοις ὅτι δὲν συνεφώνει τῷ αὐτοκράτορι, ἀποφασίσαντι νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν περιοίγησιν αὐτοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὴν σύγκλησιν τῆς διεθνοῦς ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν συνδιασκέψεως ἀπεκάλεσεν ἀεροκοπάνισμα.

Περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ τοῦ λόγου γενομένου εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ πλησμονὴν δυνάμεων ἐν ἑαυτῷ αἰσθανόμενος ἠθέλησε νὰ γένηται αὐτὸς ἑαυτοῦ ἀρχιγραμματεύς. Ἐθλίβετο δὲ ὁ Βίσμαρκ διότι πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐνὶ τῶν κραταιοτάτων μοναρχῶν τῆς γῆς ἐν ἀγκοίᾳ εἶπεν ὅτι θὰ διέμεινε μέχρι θανάτου ἀρχιγραμματεύς. Ἐὰν, εἶπεν, ἡ πατρὶς μὲ καλέσῃ αὖθις, θὰ ὑπακούσω τῇ φωνῇ αὐτῆς.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἐρρέτω ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας.

Ἡ Κύπρος ἐπὶ μακρὸν διατελέσασα ὑπὸ τὴν βάρβαρον καὶ αἰσχρὰν δυναστείαν τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ ὑπέστη τόσα ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τραύματα, ὅσα εἶναι ἑπόμενον νὰ πάθῃ λαὸς, παρορώμενος καὶ οὐδενὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἐνδιαφέρον κινῶν, ὑπὸ Κυβερνήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκατονομάστου ὡς πρὸς τὴν βαρβαρότητα. Οἱ Τοῦρκοι ἅρξαντες τῆς νήσου ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνας διῴκησαν ταύτην οὐχὶ πατρικῶς, ἀλλὰ τόσον ἀπανθρώπως καὶ βαρβάρως, ὥστε ἡ περιγραφὴ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ ἡ κατάλεξις τῶν ὅλως τραγικῶν πράξεών των, τῶν διαδραματισθεισῶν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς των, θὰ ἀπῄτουν ἔργον ἰδιαιτέρας μελέτης, ἔργον ἀνδρὸς ἱστορικοῦ καὶ πεπειραμένου. Ὁ λαὸς τότε φυσικῷ τῷ λόγῳ διετέλει ἀπεγνωσμένος καὶ μόνην παρηγορίαν εἶχε τὴν θρησκείαν. Ὁ λαὸς μὴ ἀνεχόμενος ἐπὶ πλέον τὰ φρικαλέα δεινοπαθήματά του, τὰ δυνάμενα νὰ συγκινήσωσι καὶ αὐτὴν τὴν λιθίνην καρδίαν, ἐπεθύμει νὰ ἀλλάξῃ Κύριον καὶ πρὸς τοῦτο ἐδέετο τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλὰ φεῦ! Ὄχι μόνον δὲν ἤλλαξε Κύριον, ἀλλὰ πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας του προσετέθη καὶ ἕτερος, ἤδη δ' ἀνθ' ἑνὸς ἔχει δύο κυρίους. Κακῇ τύχῃ. Τὸ ὅπερ εἶχε πρότερον ἐπὶ τῆς ράχεως βαρὺ φορτίον ἐκ ξηρῶν σπόγγων, ἐτριπλασιάσθη, πληρωθέντων ὕδατος, καὶ ἀναγκάζεται ὁ ἀτυχὴς Κυπριακὸς λαὸς ἀσθμαίνων καὶ ἀποκάμνων νὰ φέρῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς ράχεως χάριν μιᾶς ἀνοήτου συμβάσεως Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἐδέσμευσεν ἡμῶν τῶν Κυπρίων χεῖρας καὶ πόδας. Εἶναι πέδη ἀδιάρρικτος, καὶ μία τοιαύτη πρᾶξις ἔθνους φημιζομένου ἐπὶ πολιτισμῷ ἤκιστα τιμᾷ τοῦτο. Εἶναι πρᾶξις γελοία, πρᾶξις κούφου πνεύματος, καθὼς καὶ τινες εὐγενεῖς Ἄγγλοι ὁμολογοῦσιν. Καὶ ἐνῷ πέρυσι Κυπριακὴ πρεσβεία προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου μετέβη εἰς Λονδῖνον, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ δίκαια τῶν Κυπρίων παράπονα, ἔλαβε κατόπιν μακροῦ διαστήματος ἀπάντησιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετατροπὴν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα ἐτελείωσαν μὲ τὸ «ἀδυνατοῦμεν».

Οἱ Ἄγγλοι κατέλαβον τὴν Κύπρον μὲ τὴν ἐπαγγελίαν ὅτι θὰ καθίστων αὐτὴν «ἀληθῆ παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς». Καὶ ἡμῶν αἱ ἐλπίδες τοιαῦται ἦσαν καὶ ἄσμενοι ἐχαιρετίσαμεν τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν, μετὰ χαρᾶς δὲ ἐνητενίζομεν πρὸς τὴν Βρεττανικὴν σημαίαν κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν φρουρίων μας. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἡμῶν ἐξικνοῦντο μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἀγνοοῦντων τί ἐξυφάνθη καθ' ἡμῶν. Πολλὰ τὰ καλὰ ἐλπίζομεν ἐκ τῆς μεταπολιτεύσεως, αἱ ἐλπίδες ὅμως ἡμῶν ἀπέβησαν φροῦδαι καὶ ἐψεύσθησαν καθ' ὁλοκληρίαν. Τὰ πάντα ἦσαν ὀπτικὴ ἀπάτη, ἦσαν ὄνειρα ἀπατηλὰ τῆς νυκτός. Οὐκ εἰς μικρὸν ἔγνωμεν τοῦτο. Καὶ, τῇ ἀληθείᾳ, λαὸς ἑλληνικὸς, λαὸς χώρας ἐχούσης ἔνδοξον παρελθὸν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίζῃ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης του παρὰ τῶν νέων ἀρχόντων του, καὶ οὐδόλως ἔπταιε νὰ περιμένῃ τοιοῦτόν τι παρὰ Κυβερνήσεως, ἣν στολίζουσι πάντες οἱ ἐπὶ καλῷ τίτλοι. Ἴδιον πάσης πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως εἶναι νὰ προάγῃ τοὺς ὑπ' αὐτὴν λαοὺς ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Πρόσθον δὲ καὶ ἡ μελανείμων Κύπρος περιέμενε παρὰ τῆς χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως τῆς Βρεττανίας, ἀλλ' ἠπατήθη ἀπάτην δεινήν. Πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἄγγλοι ἐδείχθησαν λίαν ἄκαμπτοι, οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργασάμενοι. Οὐδεμιᾶς συμπαθείας ἄξιοι θεωρούμεθα ὑπ' αὐτῶν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἐνδείας καὶ ἀνεχείας, αἱ τέχναι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία ἡμῶν παρουσιάζουσι τὴν πλέον ἀπαισίαν ὄψιν, ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας μας εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἐν γένει, ἐνῷ καίρια τραύματα φέρομεν ἐφ' ἡμῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν καὶ ὅλως δυσανάλογων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειάν μας φόρων, ἐν τούτοις ὅμως κατεδικάσθημεν καὶ ἔχωμεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἀκουσωμεν τὴν μομφὴν ὅτι εἴμεθα βάρος εἰς τοὺς Ἄγγλους φορολογουμένους καὶ νὰ ψεγώμεθα ὡς ἄνθρωποι λάκοι καὶ μεμψίμοιροι, ὅταν φωνάζωμεν καὶ ζητῶμεν τὴν θεραπείαν τῶν τραυμάτων μας τούτων. Ναί! Ἀλλ' ἡμεῖς οὔτε λάκοι οὔτε μεμψίμοιροι εἴμεθα, ἀλλ' ἄνθρωποι αἰσθανόμενοι, ἄνθρωποι ἄξιοι κρείττονος τύχης. Εἶναι πταῖσμα νὰ λέγῃ τις ὅτι πάσχει; Εἶναι πταῖσμα νὰ θρηνῇ τις τὴν συμφοράν του; Ἔχει ἄδικον ὁ Κυπριακὸς λαὸς βλέπων τὴν κατάστασίν του ἀμβλυνομένην, βλέπων ὅτι Ἀγγλία καὶ Τουρκία συνώμοσαν τρόπον τινὰ πρὸς καταστροφήν του, δεσμεύσασαι αὐτὸν διὰ τοῦ φόρου τῶν 92,000 λιρῶν, ἔχει ἄδικον λέγομεν νὰ θρηνῇ μεμφόμενος τὴν κακοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεώς του; Οὐδὲν τῶν κυπριακῶν αἰτημάτων εἰσηκούσθη κατὰ τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τοῦτο ἐναργῶς καὶ ἀριδήλως καταφαίνεται ὅτι πταίει ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ἡ τιμωρὸς αὕτη Νέμεσις ἡμῶν. Ὁ ὑπουργὸς περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν λόγῳ φόρου ἀπήντησεν ὅτι θεωρεῖ δύσκολον τὴν ἄρσιν τούτου, ἐνῷ ἤρκει μικρά τις θέλησις νὰ ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου φόρου. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ὡς φαίνεται, τοὺς Κυπρίους ἀπέθανεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Ὁ ὑπουργὸς ἐν τέλει λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπιδώξῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐεξίαν τῶν Κυπρίων. Εὐκταῖον θὰ ἦτο τοῦτο, ἀλλ' ἀλλ' ἄρά γε νὰ πιστεύσωμεν; Νομίζομεν ὅτι μὲ τοιαύτην ὑπόσχεσιν κατέλαβε τὴν Νῆσον ἡ Ἀγγλία, καὶ ἐνῷ ἤδη συμπληροῦνται δώδεκα ὅλα ἔτη, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ποῦ ἔγκειται ἡ εὐδαιμονία ταύτης. Ἄρά γε ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν αἰγίδα ἡμῶν διατελούντων, μᾶς περιμένῃ αἴσιον καὶ αἴθριον μέλλον; Ἴσως. Ἴσως δὲν ἐννόησαν εἰσέτι οἱ ἄρχοντές μας, κατόπιν δὲ θὰ ἐννοήσωσι εἰς ποίαν τύχην κατεδίκασαν ἡμᾶς, καὶ τότε θὰ φροντίσωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης μας. Ἀμφιταλαντευόμεθα ὅμως νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο, νῦν δὲ μάλιστα καθίσταται δῆλον ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας μας ὅτι οὐδὲν θὰ πράξωσι ὑπὲρ ἡμῶν. Τρέφομεν δὲ ἐλπίδα πεποίθησιν ὅτι, ἐνόσῳ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ τελῆται ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, οὐδεμία ἐλπὶς βελτιώσεως, καὶ πᾶν περὶ Κύπρου ζήτημα θὰ εἶναι μετέωρον.

Τῆς καταστάσεως λοιπὸν ἡμῶν τοιαύτης οὔσης, καλεῖται πᾶς τις Ἄγγλος νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἔχομεν δίκαιον ἢ ὄχι; Τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ αὐτῶν; Ἂν ὑψώνωμεν φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων πράττομεν σφάλμα τι ἢ ὄχι; Ἀπελπὶς παρίσταται ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Κύπρῳ, κατὰ μέγα δὲ μέρος συμβάλλεται εἰς τὴν ὀσημέραι αὐξάνουσαν δεινότητα τῶν πραγμάτων τούτων ὁ ἐπαχθέστατος καὶ αἰσχρᾶς ἀδικίας ὄζων Τουρκικὸς φόρος. Ἀμέτρως βεβαρημένη εἶναι ἡ Κύπρος, ἡ δὲ τύχη αὐτῆς ἀξία πάσης συμπαθείας. Ἡ Ἀγγλία ὀφείλει σπουδαίως νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ φόρου, ἂν κήδηται ἡμῶν. Ὁ λαὸς βαρυθυμεῖ, στένει καὶ πιέζεται ὑπὸ τὸ κράτος ἀμέτρου καὶ ἐπαχθοῦς φορολογίας, ἧς ἡ εἴσπραξις, ὡς γνωστὸν, γίνεται μὲ τὸν πλέον σκληρὸν τρόπον. Οἱ εἰσπράκτορες τῆς Κυβερνήσεως κατέστησαν τὸ φόβητρον ἡμῶν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποξενώμεθα τῶν κτημάτων μας πληρόντες τόκους ξένου δανείου, ἠγγυημένου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Δὲν εἴμεθα τόσον πλούσιοι. Τὸ δίκαιον συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν διὸ καὶ ζητοῦμεν τὴν ἄρσιν ἢ μετατροπὴν τοῦ φόρου τούτου. Εἶναι φόρος ἄδικος, φόρος τραυματίζων ἡμᾶς. Ἐρρέτω λοιπὸν ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας.

Ἐκ Πραξείου (Μεσαορίας). Κ.

Λύσις τοῦ 41 αἰνίγματος Κλέων—λέων.

Λυτῆρες Χρ. Σ. Χουρμουζίου, Νέαρχος Παπαδόπουλος, Ν. Γ. Κάρταλις, Μιχ. Στ. Νικολαΐδου, Ἀριστ. Ν. Ζήνωνος.

—:-:—

ΑΙΝΙΓΜΑ 42ον.

Ἂν δὲν μὲ μεταχειρισθῇς ποτὲ δὲν ὁμιλεῖς,
καὶ μόνον διὰ νεύματος μπορεῖς νὰ ἐκφρασθῇς.
Ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς φίλε τότε θὰ ἰδῇς,
πῶς πάραυτα θὰ γίνω γνώμη σου διαρκής.

(Ἐκ Λάρνακος Α. Η)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶ ἀ: ποιότητος γρ.	200—230
δευτέρας ποιότ. » »	170—190
» ξυνισμένα » »	150—160
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	60—62
σταφίδες βρασταί » »	60
ἄλευρα τῆς Ἀντολῆς ὁ σάκκος γρ.	116—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	86—87
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαστίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκά, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἕτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χανδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.